

KINH ĐẠI THỪA DU GIÀ KIM CƯƠNG TÍNH HẢI
MẠN THÙ THẤT LỢI THIÊN TÝ THIÊN BÁT ĐẠI GIÁO VƯƠNG
QUYỀN THỨ MƯỜI

Hán dịch: Chùa Đại Hưng Thiên Tam Tạng Sa Môn Đại Quảng Trí BÁT
KHÔNG (Amogha-vajra) phụng chiếu dịch
Việt dịch: HUYỀN THANH

_Bấy giờ, Đức Thích Ca Mâu Ni Như Lai (Śākyamuṇi-tathāgata) lại từ **cung của vua Trời Ma Hê Thủ La** (Maheśvara-rāja-deva-pura) giáng hạ đến **Nam Diêm Phù Đề** (Jambu-dvīpa), đi đến **núi Pháp** ngay bên trong **Đại Đạo Tràng** tại Tinh xá Kỳ Viên (Jetavanānāthapiṇḍadasyārāma) trong nước **Xá Vệ** (Śrāvastī). Đức Như Lai ngự tại đài hoa sen trăm báu, ở trên tòa báu nhập vào **Sư Tử Phấn Tấn Kim Cương Tam Muội** (Sīṃha-vijṛmbhita-vajra-samādhi). Từ **Tam Muội** (Samādhi) khởi ánh sáng chiếu khắp trăm ức vi trần Thế Giới, cõi Phật, Tịnh Thổ, tất cả Pháp Giới 3 đời, **Hữu Đỉnh** (Akaṣṭha), **Phi Tướng Phi Phi Tướng Thiên** (Naivaśaṅjñāna-saṅjñāyatana), tất cả hữu tình, chư Thiên **Đại Phạm, Lục Dục Thiên Chủ**, chư Thiên **Đế Thích, Tứ Vương Đại Thần** (4 *Đại Thiên Vương*), nhóm 4 Thánh Vương **Chuyển Luân...** **Túc Tán** (vua nước nhỏ), Quốc Vương, Đại Thần, Thống Lĩnh các quân, **Tể Chấp** (Tể Tướng) cai quản tất cả người dân trong cõi Diêm Phù Đề

Đức Thế Tôn phóng ánh sáng **Đại Từ** (Mahā-maitra) thấy đều chiếu vòng khắp hết thấy tất cả Bồ Tát, tất cả chúng sinh nhiếp nhập vào **biển Pháp** (Dharma-samudra), khiến tu **Bồ Đề Thánh Tính Thánh Hạnh**, tăng trưởng **Pháp thiện lành** (Kusala-dharma), tai chướng chẳng xâm phạm được. Tất cả các tội với **Nhất Xiển Đề** (Icchantika, hay Ecchantika), chê bai **Kinh Phương Đẳng** (Vaipulya-sūtra) đều tiêu diệt hết

_Khi ấy, Đức Như Lai từ **Tam Muội** đứng dậy, bảo các Bồ Tát, nhóm Chúng trong Đại Hội, 2 vị Đại Sĩ **Phổ Hiền** (Samanta-bhadra), **Mạn Thù** (Mañjuśrī) là **bậc Thượng Thủ** (Pramukha) của Chúng với tất cả nhóm Bồ Tát Ma Ha Tát: “Nay Ta thấy ở **đời vị lai** (Anāgatādhvan) khi Giáo Pháp của các Phật Thánh sắp đến thời **Mạt Kiếp** (Saddharma-vipralopa) hỗn loạn thời ở trong Thế Giới này, Quỷ Thần gây rối loạn

Ý ấy thế nào? Nay chính là lúc

Nếu có Quốc Vương, Đại Thần, Thống Lĩnh, **Tể Chấp** (Tể Tướng) chẳng tin Phật Pháp, chẳng kính Sư Trưởng... liền khiến trong cõi nước: **Thiện Nhân** chẳng mừng, **Long Vương** chẳng vui, 5 loại lúa đậu chẳng được mùa, mưa gió chẳng đúng thời

Như người chẳng kính Phật Pháp này, tức chẳng tin làm Phước, chẳng tu **Đạo Nghiệp**, tham sống hưởng thụ sự vui thích... chẳng hiểu chẳng biết, liền bị các Quỷ Thần ác gây nhiễu loạn Tâm ấy. Người này tức đang **tham dục** mạnh mẽ, gom chứa tài bảo, chẳng biết đầy đủ. Vì thế, nên biết nhóm người như vậy cần phải tự suy nghĩ xem xét, gấp rút **hồi trách** (*tự quả trách mình, hồi hận với việc làm sai trái*), phát **Tâm Bồ Đề** (Bodhi-citta) rộng tạo **tu Phước** sẽ cứu được **Thân** ấy

Lại có người phạm phu trong Thế Gian, chẳng kính **Tam Bảo**, chẳng tin Phật Pháp cũng bị Quỷ Thần gây mê loạn nhập vào Tâm của người ấy, sẽ làm cho đấu tranh, nhiễu hại kẻ có đức độ tài năng. Như **Ma Nhân** này bị Quỷ nhập vào Tâm, hay phát ra sự **dị đoan, Tà Chấp, đúng sai**, nói kể sách sâu kín mưu hại, phá hoại sự

lượng thiện. Quốc Vương, Đại Thần, Đầu Lĩnh của các quân bị mê hoặc, loạn Tâm, chẳng khiến cho hiểu biết; Tâm thịnh hành sự điên đảo, nghịch loạn

Tại sao thế? Do đó, người đời cần biết: gấp rút nên phân tích các hiện tượng cụ thể, nên phát Tâm tin tưởng, làm các **Phước** giúp đỡ.

Thế nên Thiện Nam Tử! nếu muốn hồi tâm, sùng kính, tu Phước thời **Pháp** có 3 loại. Thế nào là ba? Một là **Phật Bảo** (Buddha-ratna), hai là **Pháp Bảo** (Dharma-ratna), ba là **Tăng Bảo** (Saṅgha-ratna). Làm sao để y theo **3 báu** này, tu trì như thế nào là **có Phước, không có Phước**? Nếu **cúng dường Tăng** thì Phước ấy được gấp trăm lần, nếu **cúng dường Pháp** thì Phước ấy được gấp ngàn lần, nếu **cúng dường Phật** thì Phước ấy được gấp vạn lần. Tức là **quy y 3 báu Phật Pháp Tăng** thì Phước ấy không có cùng tận. Do đó nên biết

Này các Thiện Nam Tử! Nếu làm hại **Tăng Bảo** thì Quý Thần nhập vào Tâm, đánh mất thân người, địa vị của Đại Thần, vĩnh viễn rơi vào Địa Ngục không có dịp thoát ra

Nết diệt **Pháp Bảo** thì Quý Thần nhập vào Tâm, khiến tổn hại Phước Lộc, nhận chịu quả báo: mù, điếc, câm, ngọng... thường rơi vào nẻo súc sinh, làm lạc đà, lừa, heo, chó

Nếu trừ bỏ **Phật Bảo** thì Quý Thần nhập vào Tâm khiến cho nhiều **dâm**, nhiều **đục**, ít Tâm vui, thường ngu muội, bị người gây mê loạn, đánh mất địa vị vua chúa, khó được thân người, khi chết bị rơi vào **A Tỳ** (Avīci: *Địa Ngục Vô Gian*), chẳng được sinh lên Trời, vĩnh viễn chìm trong biển khổ”

Lúc đó, Đức Thế Tôn nói với các chúng sinh, nhóm Thiện Nam Tử... ân cần bảo rằng: “Này các người! Nay Ta chẳng nữa nhìn thấy chúng sinh có nghiệp ác ở Địa Ngục, chẳng tin **Tam Bảo**, tiêu trừ Phước Lộc, rộng tạo các tội, đọa vào 4 nẻo, luân hồi trong 5 đường. Hoặc được thân người, lại tạo các tội, rơi vào Địa Ngục không có lúc thoát ra.

Vì thế, nên biết nhóm Thiện Nam Tử muốn được Phước Lộc, muốn được sống lâu, Phước Khánh tăng thịnh, Quả Báo viên mãn thì cần phải làm **Thiện** (Kusala), đừng gây tổn hại **Tăng Bảo**, chẳng diệt **Pháp Bảo**, chẳng trừ bỏ **Phật Bảo** ất địa vị vua chúa đã được chẳng bị lay động, nơi làm Đại Thần cũng chẳng tổn hoại, thân người đã được kéo dài tuổi thọ... Được Quốc Vương, Đại Thần, Thống Lĩnh, Tể Chấp, chư Phật gia bị, Thiện Thần hộ vệ, cát khánh, thường an vui, thường được thanh tịnh”

Khi ấy, Đức Thế Tôn bảo các nhóm Bồ Tát Ma Ha Tát rằng: “Ồ đời đương lai, khi hỗn loạn thời muốn được thanh bình cát tường, muốn được Phước thiện lành, gom tập ngay trong thân, thọ mệnh lâu dài...thề nên tin kính tất cả **Tam Bảo**, quy y Như Lai, cúng dường nơi Phật, cúng dường nơi Pháp, cúng dường nơi Tăng thì đời đời kiếp kiếp thường được thân người, chẳng mất địa vị vua chúa, chẳng mất địa vị Đại Thần, chẳng mất chức vị thống lĩnh các quân, Tể Chấp (*Tể Tướng*), chẳng mất Phước Lộc, sống lâu trường thọ, khi chết được sinh lên Trời thọ hưởng khoái lạc thù thắng, chẳng bị rơi vào Địa Ngục, chẳng sinh vào 4 nẻo, thường được thân người, gặp Phật nga Pháp, Chính Kiến, Chính Tín, dần theo thứ tự tu học trọn đủ **Chính Trí Thánh Hạnh** của Như Lai, mau chứng Bồ Đề, thành Thánh giải thoát”

Bây giờ, Đức Thích Ca Mâu Ni Như Lai ngự ở Đại Đạo Tràng tại **Tinh xá Kỳ Viên** trong nước Xá Vệ....Có 95 loại Pháp **Tà Kiến** của nhóm **Ni Kiền Tử** (Nirgrantha-jñāni-putra) thuộc 6 vị Thầy Ngoại Đạo. Vị đứng đầu của Ngoại Đạo là **Tu Bạt Đà La** (Su-bhadra) đem các Đồ Chúng, hơn 500 người đến xin Đức Phật cho xuất gia

Tu Bạt Đà La (Subhadra) thưa bạch rằng: “Bạch Đức Thế Tôn! Con đã già nua, nhiều thời huyễn hoặc, chí cầu **Thiên Nhân** (Devya-cakṣus) ắt sẽ được **Xuất Ly** (Naiṣkramya: *cánh giới đạt được sự giải thoát*). Như nay, hiểu ra thì đây là **Tà Kiến**, chẳng thể được gặp **Chính Pháp Thánh Tính Thiên Nhân** của Như Lai. Nguyện xin Đức Như Lai **Đại Từ Đại Bi** nhận lấy ý của con”

Khi ấy, Đức Thích Ca Như Lai bảo rằng: “Lành thay Tu Bạt Đà La! Thọ nhận sự dạy bảo của Ta, ở trong Pháp của Ta, sẽ được **Chính Kiến Thánh Tính Thiên Nhân**”

Lúc đó, các nhóm **Ngoại Đạo Ni Kiền Tử** cùng với Đức Phật tranh biện nghĩa, Ngoại Đạo đáp, Đức Thế Tôn nói: “Trong Bản Giáo của Ta thì người chí cầu Pháp liền được **Thiên Nhân** (Devya-cakṣus)

Đồ Chúng của Ngoại Đạo thưa hỏi, Đức Thế Tôn nói: “Ngày nay, trong **Chúng** thật được Thiên Nhân”

Đức Thế Tôn bảo rằng: “Này người Ngoại Đạo si mê! Ngươi thường lừa dối mê hoặc, Tà Kiến, nghiệp ác. Người từ trong sự điên đảo của cha mẹ sinh ra, Thần Thức chẳng sạch, Tâm thường mê loạn. Vì sao được tự nói: “**Ta chứng Thiên Nhân**?...””

Đức Như Lai bảo rằng: “Này người Ngoại Đạo ngu muội! Nay gặp Chính Pháp, chư Phật Như Lai... Đại Sư như vậy là Đại Thiện Trí Thức chân thật của ngươi, ở trong Pháp của Ta được sinh **Chính Kiến**, chẳng rơi vào lưới Tà, chứng **Thánh Thiên Nhân**. Vì sao Ngoại Đạo tự nói: “**Đức Đạo, Ta chứng Thiên Nhân**?!...””

Đức Như Lai bảo rằng: “Này nhóm Ni Kiền Tử! Ngươi là người mê, ví như có người bị bệnh về **Nhãn Căn** (Cakṣur-indriya: con mắt) ấy, được gặp **vị Lương Y** chữa trị con mắt khỏi bệnh, liền được con mắt trong sạch, được thấy mặt trời mặt trăng. Đã được thấy xong thì đều thấy mọi hình sắc. Duyên vào Chính Kiến này được Phước như vậy”

Thế nên, Đức Thế Tôn bảo rằng: “Này Ngoại Đạo! Nếu có chúng sinh chẳng đủ **Tín Căn** (Śraddhendriya: *gốc rễ của niềm tin*) chẳng biết **Chính Pháp** khó gặp khó biết. Nếu thấy Đại Thiện Trí Thức, vì không có niềm tin này, cho nên **Tà Hoặc** (sự mê hoặc của Ngoại Đạo) tại Tâm, đối diện chẳng biết. Nếu có chúng sinh thật có căn lành tin tưởng sâu xa thì ngàn dặm cũng thông, liền được gặp thấy Đại Thiện Trí Thức, tiêu diệt **Tà Hoặc**, không có tội chướng ắt con mắt thịt được trong sạch. Đã được **Tịnh Nhân** (*con mắt Pháp thanh tịnh*) liền chứng **Thiên Nhân**. Đã được Thiên Nhân liền nhận biết chư Phật, gặp Đại Thiện Trí Thức, Chính Tín, Chính Kiến, chẳng rơi vào lưới Tà

Thế nên các ngươi, các nhóm Ngoại Đạo! Các ngươi ngày đêm chấp giữ **Tà Luận** (*biện luận quanh co sai lầm, nói sằng bậy*), lừa dối mê hoặc Thế Gian thì **Tà** (Mithya: *nghe lệch, sai lầm*) tiến vào Tâm, chưa thể nhổ bứt ra... rồi làm **Đị Kiến** (*kiến giải chẳng giống nhau, do nhân phiền não mà dấy lên kiến giải ác*), lừa dối nịnh hót, **Tà Mệnh** (Mithya-jīva). Ở **Phi Pháp** (A-dharma) ấy, chấp dính, làm điều chẳng thiện lành, chẳng thể giải thoát, sẽ bị rơi vào **A Tỳ Vô Giá** Địa Ngục (Avīci). Từ Địa Ngục thoát ra, trước tiên làm Súc Sinh: **lạc đà, lừa, heo, chó**... đem mạng **đáp trả cho sự cúng dường ở đời trước** của người khác, nhiều Kiếp gấp bội, thường không có ngưng nghỉ. Tướng này nên biết: từ súc sinh ăn mất được sinh vào cõi người thì làm thân người nghèo túng thấp hèn, mù, điếc, câm, ngọng... chịu nghiệp như vậy, người nhìn thấy không có vui. (*Đấy là*) sức **quả báo thuộc việc làm chẳng thiện lành** của người ở đời trước”

Đức Thế Tôn bảo rằng: “Nhóm Ni Kiền Tử, người Ngoại Đạo si mê: đời này thọ nhận điều **Tà**, kiếp kiếp chẳng **Chính**, thường hành **Tà Pháp**... tự hoại thân của mình, cũng hoại người khác, như tự mình đui mù lại nói với kẻ đui mù khác là: “**Ta đui**”

ngươi đi” thì hết thầy bị rơi vào hầm hố sâu. Người Trí nên biết 2 loại đui mù này ở **Phi Lộ** (nơi chẳng phải là đường đi) ấy ắt có **đọa lạc**, gặp **Hành Khổ** ấy. Người mù của Ngoại Đạo cũng lại như vậy”

Thế nên, Đức Thế Tôn ở tại Đại Chúng Hội bảo với Bồ Tát với tất cả chúng sinh rằng: “Nhóm Ni Kiền Tử của Lục Sư Ngoại Đạo như vậy có 95 loại Pháp Tà Giáo căn bản chẳng chính đúng. Tổng cộng có **6 Tông**. Thế nào gọi là Pháp **Lục Tông Căn Bộ** của Tà Giáo?”

1 **Ni Kiền Tử** (Nirgrantha-jñātiputra) (ND: ?**A Chất Đa Kê Xa Ca Bà La** (Ajita-keśakambala]): tu tập Pháp **tự nhiên** gọi là **Trời sinh** là Pháp trường sinh bất tử, vốn tự không có nhân, không có duyên

2 **Tỳ La Chi Tử** (Sañjaya-vairāṭi-putra): tu tập dính vào **Không** (trống rỗng) làm con đường là Pháp diệt Thân, không có Thể, quy về cái chết thì chẳng sinh trở lại

3 **Cưu Đà Ca Chiên Diên** (Kakudakātyāyana): tu tập **Ngũ Nhiệt chích thân biên duyên** (phương pháp tu Khổ Hạnh dùng 5 sức nóng theo cách phơi mình dưới ánh nắng và đốt lửa ở 4 phương. Ngoại Đạo tu theo Hạnh Khổ này được gọi là **Ngũ Nhiệt Chích Thân Ngoại Đạo**) nằm trên gai nhọn... gọi là **Khổ Hạnh**, đốt thân tế Trời, nghĩ cầu được Đạo, quy về Pháp **trống rỗng** (không) chẳng sinh

4 **Phú Lan Na Ca Diệp Mạt Già Lê** (Pūraṇa-kāśyapa-maskāri): tu tập Hạnh **bất tịnh**, nghiêm trì giới của chó, giới của heo, khóa thân, xoa bôi tro, nằm ở trong đất phân, chẳng biết **xấu hổ nhục nhã**. Nếu người hay nhận thức **xấu hổ** thì gọi là **Chính Đạo**. Thế nên, Ngoại Đạo thường trì giữ **Bất Tịnh Cầu Giới** (giới của con chó chẳng trong sạch) nghĩ cầu thành giải thoát, tự được Quả

5 **Câu Xa Lê Tử** (Gośaliputra): tu tập **tự chịu đói** (tự nga), nhịn đói chẳng ăn. Ngoại đạo dùng miệng nói bảo với người, tự xưng là **đắc Đạo, chẳng đói, chẳng khát**. Đây gọi là Pháp chẳng ăn của **Tự Ngạ Ngoại Đạo**

6 **Ni Kiện Đà Nhược Đề Tử** (Nirgrantha-jñātiputra): tu tập **Tà Kiến** cầu Trời, cúng tế Thân, kính mặt trời, kính mặt trăng, dùng Tượng, dùng Mộng, đêm thấy cảnh giới, miệng nói: “**Người tự nói cầu thì được Đạo. Ta được Thiên Nhân, thấy việc sinh tử của đời trước đời sau**”. Thường ưa thích cúng tế Quý Thần, ý nghĩ cầu tài cầu tiền, khiến Thần Linh ngầm trợ giúp, ý nói ra ắt được **xứng tâm toại ý**. Ở trong **Tà Đạo** cầu xin Quả Báo

Như **đồ đảng** của 6 vị Thầy Ngoại Đạo này, đều hành **Tà Giáo**, hết thầy đều chẳng biết là **Tà Ngoại Đạo**. Miệng nói tự xưng: “**Ta được Thánh Đạo**”, cũng hướng về người khác nói: “**Nếu Tu theo sự dạy bảo của Ta thì chẳng lâu sẽ được Quả của Thánh Đạo**”. Như lời nói của Ngoại Đạo này thì chẳng thể tin tưởng được

Thế nên, Đức Thế Tôn nói: “Ngoại Đạo này dạy bảo sự Tà Kiến chẳng chính đúng như vậy, thật chẳng thể tin, làm bại hoại Chính Kiến, Bản Tính của chúng sinh. Ngoại Đạo **tà siểm** (Tà ác nịnh nọt) gắng gượng làm người dẫn đường, làm Thầy của người, thật chẳng phải là Chính Giác mà xưng Ta có Chính Giác, thật chẳng phải là hay biết con đường Xuất Thế mà nói rằng Ta hay biết sự thật, chẳng phải là Thánh Kiến mà xưng Ta có **Thánh Kiến** làm sự thật, hay làm Thầy của chúng sinh mà nói Ta hay làm được...Ngoại Đạo như vậy chẳng phải là chỉ tự làm hại **quả Phước** (Punya-phala) của **Thiện Đạo** (Kusāla-mārga) mà cũng đánh mất **con đường sinh hoạt** (sinh lộ) của Thiện Đạo. Thế nên, Ngoại Đạo chẳng phải là **bậc Thầy chân chính** (chính sư), hết thầy rơi vào đường Tà, vị Thầy kia cũng bị đọa thì người cũng bị đọa theo”

Lúc đó, Đức Như Lai bảo các Bồ Tát Ma Ha Tát, tất cả chúng sinh hữu tình, nhóm Chúng của 4 Bộ: “Hãy nghe cho kỹ! Hãy nghe cho kỹ! Hãy khéo nghĩ nhớ! Nay

Ta vì các người nói **Nhân Quả đang thọ nhận**, thấy tồn tại **tướng có**, sinh trưởng thân ấy, cử động, tạo làm đều có **Tập Khí** (*Vāsanā: năng lượng của thói quen, thành phần còn sót lại của phiền não*). Thế nên, Ngoại Đạo chẳng tin Như Lai nói có Nhân Quả, Nghiệp Duyên của đời trước, vì sao nói là “**đang có tướng này**”?

Bởi thế nên biết, người kia nếu từ Địa Ngục đi ra, sinh vào nhân gian, sẽ có **kiến Tướng** (*dấu hiệu nhìn thấy*), bậc Trí nên biết. Tiếng của người ấy như **âm thanh của con lừa, con la** ... tiếng lớn vội vàng, gào rống, rít róng. Tâm thường ít niềm tin, rất nhiều sự hư vọng lừa dối, chẳng khiến được nơi tin tưởng, không có người bạn thân, chẳng có lòng Nhân, xấu xí, chẳng kính Sư Trưởng, chẳng tin Phật Pháp, **bất hiếu, bất nghĩa, không có Tâm** (*Āhrīkya: vô tâm là không tôn kính các Công Đức và những bậc Hiền Thánh, hoặc không tự thấy hổ thẹn trước tội ác do chính mình gây ra*), **không có Quý** (*Anapatrāpya: vô quý là đối với người khác đã biết rõ tội ác của mình mà mình không cảm thấy xấu hổ*), thích làm việc sát sinh, thường tạo các điều ác. Người này có mạng ngắn, chẳng được sống lâu, thấy điều thiện lành chẳng phát Tâm Bồ Đề, khi chết bị đọa vào các nẻo, thường chìm đắm trong **3 đường** (*Địa Ngục, Quỷ đói, súc sinh*)”

—Bây giờ, Đức Như Lai Thế Tôn bảo rằng: “Người Ngoại Đạo si mê nên biết Tướng này! Từ thân súc sinh chết đi, lại sinh trong cõi người, sẽ có Tướng này: Người ấy ngu dốt vụng về, xử sự ngu nhiều, kém Trí không có phương cách, trễ nãi, lười biếng, nhiều tham, ham ăn, chẳng kén chọn thô tế. Tính ấy ngang bướng, phát ra lời nói xúc phạm không có căn cứ. Người này mạnh mẽ, thường làm việc nặng nhọc, thường kết bạn với người si mê, ưa thích nằm co chân, tùy theo thời nằm dưới đất, chẳng tránh né chỗ dơ uế, muốn được khóa thân, chẳng ngưng ngừng, chẳng xấu hổ. Tâm thường xảo trá, nói lời dối trá che bai ly gián, nói xấu người khác, lừa dối chẳng thật, lấy tài vật của người khác, thường yêu thích vay nợ. Người này thấy điều Thiện, chẳng hay phát Tâm, chẳng tin Chính Pháp, thường làm điều **Bất Thiện**, tội **10 ác**... trôi lăn trong sinh tử, khó được thân người, khi chết chìm đắm trong biển khổ, quay lại rơi vào nẻo súc sinh

Do sự suy nghĩ này, cần phải phát hiện, hiểu biết kỹ lưỡng. Bởi thế, nên biết người Ngoại Đạo ngu muội, chẳng phải là người có thể biết, chẳng phải là nơi mà người ngu đo lường được. Người kia nếu từ nẻo Quỷ đói chết đi, sinh vào nhân gian sẽ có Tướng này: Người ấy có khuôn mặt gầy ốm màu đen, không có màu sáng. Đầu tóc ngắn xấu, xen lẫn màu **vàng, đỏ, trắng**; mũi héch, mắt giận dữ trắng bệch, nhìn trừng trừng... mà thường đói khát, suy nghĩ nhiều về sự ăn uống, tham lam keo kiệt, ganh tỵ, sợ hãi quan quyền, chấp dính Tà Kiến, nói trái ngược với **con đường của loài người** (nhân đạo), sở trường sở đoản của người khác, **tham dâm**, gom chứa chẳng có thể chia xẻ bố thí cho chúng sinh, chẳng ưa thích thấy điều Thiện, chỉ yêu thích tin tưởng điều Tà, nhìn thấy tài vật thì khởi Tâm muốn lấy, luôn thường tham lam trộm cắp, chẳng biết đầy đủ, được chút ít tiền tài của người liền sinh vui thích, nếu Tham chẳng được, liền sinh lòng ganh ghét hãm hại

Như người này chẳng chịu phát Tâm, tin tưởng **Tà Đảo Kiến** (*tri kiến sai lầm*), lừa dối nịnh nọt, **Tà Mệnh**, chẳng tu Pháp thiện lành, chẳng kính Phật Pháp, thuận tin vào Quỷ Thần, yêu thích hưởng đến cúng tế. Như người này, quay trở lại chìm trong Địa Ngục, từ Địa Ngục đi ra lại làm thân Quỷ, xoay vần trong sinh tử, đi vào biển Khổ, không có lúc ngưng nghỉ

—Thế nên, Đức Thế Tôn bảo rằng: “Này Ngoại Đạo! Người là người Tà Mệnh, ngu mê, si dại! Chẳng biết Nhân Quả, chẳng nhận thức được sự **luang thiện**”

_Đức Như Lai bảo rằng: “Ta xem con đường của người thì việc này khó tin, vô lượng mọi Tướng ắt **Ngại Đạo Tà Kiến** chẳng thể biết được. Như Lý này chẳng phải là nơi mà người ngu hay đo lường được. Bởi thế, nên biết nếu từ thân **Phi Nhân** (Amanuṣya), **Tu La** (Asura) nghe Phật mà có chút niềm tin thì khi chết đi, sinh vào nhân gian sẽ có tướng này: Tâm cao ngạo ngã mạn, thường ưa thích sự phần nộ, thích làm việc đấu tranh, gây oán chuốc hận, ganh ghét, khởi điều ác, lừa dối nịnh hót chẳng chân thật, thuần thực hành sự dối trá, khinh thường sự đáp trả nợ nần, thân cao hồng hào khỏe mạnh, mắt tròn trắng giận dữ, lộ rõ răng thưa ít, dững mãnh, có sức mạnh, Tâm ôm giữ chiến trận, thường thích đánh nhau, giận dữ chẳng ngưng, *nói hai lưỡi* phá sự hòa hợp, ly gián hủy đi sự **lượng thiện**, khinh miệt **Hiền Sĩ**, nói sở trường sở đoản của người khác, hủy báng người tốt. Tuy hướng đến Nhân Gian, nhưng thường hành điều **chẳng Thiện lành** (Akuśala). Như **hành** này thì khi chết, bị rơi vào Địa Ngục không có lúc ra khỏi, tùy theo theo Nghiệp ở các nẻo, sinh trở lại thân cũ trong đường A Tu La”

_Đức Phật bảo: Này Ngoại Đạo! Hãy nghe cho kỹ! Hãy nghe cho kỹ! Bởi thế nên biết từ thân người chết đi, quay trở lại sinh vào Nhân Gian sẽ có Tướng này: Người ấy hiền lành ngay thẳng, gần gũi **bạn tốt lành** (*thiện hữu*), Tính thường có niềm tin, có Trung, có Hiếu. Nếu có người ác làm việc vấy bẩn, chê bai, mắng chửi, chỉ trích người ấy thì cuối cùng (*người ấy*) chẳng trở ngược đem điều ác đáp trả đối phương. Tại sao thế? Vì người này thường làm điều tốt, quý trọng danh tiếng của gia đình, biết hổ thẹn, biết xấu hổ, chân thành vui vẻ giữ gìn niềm tin, yêu thích danh tiếng cùng với sự khen ngợi. Tính bẩm sinh thông minh khéo léo, kính trọng người có Trí, đủ **Tâm** (Hrī: *Tâm sùng kính các Công Đức với người có Đức*), đủ **Quý** (Apatrāpya: *Tâm sợ hãi tội lỗi*), Tâm Tính nhu nhuyễn, nhận thức biết ơn của người trước để lại, có Nguyện báo đáp. Đối với **Thiện Tri Thức** (Kalyānamitra: *người chính trực với, có Đức Hạnh, hay dạy bảo chỉ dẫn con đường chính đúng*) thì Tâm thuận theo không có trái nghịch, có **Từ** (Maitra), có **Bi** (Kāraṇa), hiếu dưỡng cha mẹ, Sư Tăng, Hòa Thượng, cẩn thận tôn kính bậc bên trên. Biết người bị nguy cấp thì có phương cách xử sự, khéo hay hòa hợp, thường ưa thích tin Phật, thích hành Bồ Trí, thường sinh cúng dường, chẳng chịu nợ nần, chẳng phụ lòng người khác, ít cân nhắc tài vật, thích học tập việc thiện lành, tiếp dẫn người khác đều khiến cho an vui, chẳng khiến cho có khổ. Như người này thực hành **Hạnh** như vậy chết đi. được sinh lên Trời, chẳng đi vào Địa Ngục, khi sinh trở lại nhân gian thọ nhận đại khoái lạc, chẳng chịu mọi nỗi khổ. Đời đời kiếp kiếp thường được thân người

_Thế nên, Đức Như Lai bảo các Ngoại Đạo với người ác, bất thiện không có Trí này... cũng chẳng phải là nơi thấy hiểu của kẻ ngu si, chẳng phải là nơi đo lường của người Phàm, chẳng phải là ý so sánh liệu lường được. Nếu có chúng sinh trì giữ **5 Giới, 10 Thiện** được sinh lên Trời, thọ nhận niềm vui thù thắng màu nhiệm. Từ cõi Trời chết đi lại sinh vào Nhân Gian, làm người đoan nghiêm, chính tín, chính kiến, tướng tốt thù diệu. Người ấy thông tuệ, ưa thích sự thanh tịnh, vui thích đeo vòng hoa, xông ướp hương, xoa bôi hương, thường yêu thích sự tinh khiết, chọn lựa điều tốt đẹp, hiền lương. Thường ưa thích âm thanh ca múa, khen ngợi. Thường ưa thích lâu cao, chẳng thích ở nơi thấp, làm người dẫn đầu, khuôn mặt vui tươi chẳng giận dữ, có **Hạnh** (Caryā), có **Đức** (Guṇa), nói lời nhẹ nhàng tốt đẹp, phương tiện khéo léo nói ra

lời thành thật, hết thảy đều vui vẻ, chẳng gây hại cho đối phương, có Đại Trí Tuệ, thường ưa thích quần áo, vật dụng trang nghiêm thân

Người này có sự ưa thích, mong muốn **Xuất Gia**. Nếu được làm **Thầy** thì tinh tiến tu trì **Luật Hạnh** (*phụng hành Giới Luật*) thanh tịnh, học tập **Phật Đạo**, chí cầu **Bồ Đề**. Người như vậy có Trí, có Tuệ, nhiều kiếp tu hành khó thể tính lường, chẳng phải là nơi mà Tâm đo lường được, chẳng phải là nơi mà con mắt quán thấy được. Đây là **hiền lương**, thấy sinh ra, thọ nhận **Phước** (Punya). Nếu tu **Tịnh Giới** thì chẳng lâu sẽ được **Vô Thượng Chính Đẳng Bồ Đề**”

_Bấy giờ, Đức Thích Ca Mâu Ni Như Lai bảo các Bồ Tát, nhóm chúng của 4 Bộ, kẻ trai lành, người nữ thiện rằng: “Nên biết Pháp ác, Tà Kiến của 6 vị Thầy dẫn đầu trong nhóm Ngoại Đạo Ni Kiền Tử này có 95 loại **Đị Kiến, Biệt Bộ** đều có Pháp căn bản của **6 Tông**. Đồ đảng của 6 vị Thầy: nhóm **Ni Kiền Tử** (?Ajita-keśakambala), **Câu Xa Lê Tử** (Gośaliputra), **Tỳ La Chi Tử** (Vairāṭi-putra), **Cru Đà Ca Chiên Diên** (Kakudakātyāyana), **Phú Lan Na Ca Diệp Mạt Già Lê** (Pūraṇa-kāśyapa- maskāri), **Ni Kiền Đà Nhược Đề Tử** (Nirgrantha-jñātiputra), 6 vị Thầy Ngoại Đạo đều có 9500 đồ đảng đều chấp vào **Tà Giáo**, 9000 Ngoại Đạo dính sâu vào Tà Kiến, mũi tên độc cắm vào tim, chẳng quy **Thánh Đạo Chính Giáo** của Như Lai. Chỉ có một người trong Đồ Đảng Ngoại Đạo dẫn đầu chúng là **Tu Bạt Đà La** (Subhadra) bậc nhất, đem 500 Đồ Chúng Ngoại Đạo quy y Như Lai, xin Phật xuất gia rời từ **Phi Pháp** lại tu **Thánh Đạo, Chính Hạnh, Chính Trí** của Phật. Tự các nhóm Ngoại Đạo Ni Kiền Tử Nhược Đề Tử đánh sâu vào Tà Kiến, chẳng tin Chính Giáo lui ra khỏi chỗ ngồi, bỏ đi”

Khi ấy, Đức Như Lai ở trong Đại Chúng bảo các Bồ Tát Ma Ha Tát với các Đệ Tử của 4 Bộ, Tỳ Khuru, Tỳ Khuru Ni, Ưu Bà Tắc, Ưu Bà Di, kẻ trai lành, người nữ thiện rằng: “Như Ngoại Đạo này thật là người ngu, kẻ bất thiện: đời trước nương theo Nhân của nghiệp ác quá khứ bị rơi vào Địa Ngục, vẫn chưa ra khỏi Tà Kiến. Thế nên, nếu ngay lúc này chẳng phát Tâm thoát ra thời ấy quay trở lại lang thang trôi nổi”

Lúc đó, Đệ Tử của 4 Bộ, kẻ trai lành, người nữ thiện... chí thành phát Tâm quy y Như Lai, tu trì **10 Thiện**, thọ nhận **Bí Mật Chính Giáo Thanh Tịnh Cẩm Giới** của chư Phật, chẳng rơi vào Địa Ngục, chẳng làm súc sinh, chẳng sinh là Quỷ đói, chẳng sinh vào các nẻo, chẳng vào nhà Ngoại Đạo Tà Kiến. Mỗi khi sinh ra, đời đời được gặp chư Phật, nghe nói Chính Pháp, dần dần theo thứ tự tu học **Thánh Giáo Thánh Trí Thánh Hạnh** của Như Lai, thành tựu Bồ Đề, đương lai thành Phật, được **A Nậu Đa La Tam Miếu Tam Bồ Đề** (Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác)

_Bấy giờ, Đức Thích Ca Mâu Ni Như Lai nói rằng: “Ta ở vô lượng kiếp quá khứ đến nay, tu hành **Giáo** (Śāstra) của **Du Già Thánh Trí Chư Phật Kim Cương Tam Ma Địa Pháp, Bí Mật Bồ Đề Thâm Thâm Tam Mật Như Lai Pháp** như vậy”

Khi ấy, Đức Thế Tôn ở Tinh xá Kỳ Viên, hướng vào trong Chúng Hội của Đại Đạo Trường bảo các chúng Bồ Tát Ma Ha Tát với các Thanh Văn, Đại Phạm Thiên Vương kèm với chư Thiên, Phạm Chúng, 8 Bộ Long Thần, Đệ Tử của 4 Chúng, các kẻ trai lành, người nữ thiện rằng: “Xưa kia, Ta từng ở chỗ của Đức Tỳ Lô Giá Na Thế Tôn nghe nhận Giáo của **Du Già Bí Mật Kim Cương Bồ Đề Tam Mật Tam Ma Địa Pháp Tính Thánh** thì Mạn Thù Thất Lợi là bậc Thượng Thủ dẫn đường cho Ta với các Bồ Tát khiến thành Phật Đạo, đắc **A Nậu Bồ Đề** (Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác)”

_Thế nên, Đức Thế Tôn Thích Ca Như Lai bảo bày cho tất cả Bồ Tát, tất cả chư Thiên, hàng Đại Phạm Vương, tất cả 8 Bộ Trời Rồng, các chúng Thần Quỷ, tất cả Thanh Văn, chúng Đệ Tử của 4 Bộ

Đức Thích Ca Mâu Ni nói: “Xưa kia, Ta từng ở **Nhân Địa**, trước tiên hướng đến Mạn Thù Thất Lợi Bồ Tát, bắt đầu phát Tâm Bồ Đề, tu hành **Hạnh** của **Tam Ma Địa Kim Cương Bồ Đề Tam Mật**, nay được thành Phật, hiệu là **Thích Ca Mâu Ni Như Lai**. Như vậy, các chúng Đại Bồ Tát, tất cả Phạm Vương, chư Thiên, hàng Phạm Thích, Long Vương, 8 Bộ, nhóm người của 4 Chúng trong Đại Hội đồng cùng nhau thỉnh bạch Mạn Thù Thất Lợi Bồ Tát, làm bậc Thầy Thượng Thủ của Đại Chúng các người, sẽ dẫn Đại Chúng, hết thảy đều thành Phật. Ta ở đương lai, thời **Mạt Thế** cũng trợ giúp Mạn Thù rộng hóa độ **Quần Phẩm** (chúng sinh)”

Lúc đó, các nhóm Bồ Tát trong Đại Hội liền y theo Giáo Mệnh của Đức Như Lai lễ kính **Mạn Thù**, xưng là bậc Thầy đứng đầu.

_Bấy giờ, Mạn Thù Thất Lợi Bồ Tát từ chỗ ngồi đứng dậy, cúi lạy Đức Như Lai, quỳ thẳng lưng, chấp tay lại, cài chéo bàn tay rồi bạch rằng: “Xin Đức Thế Tôn hãy nghe, hứa cho con thời con mới dám y theo sự chỉ bày của Đức Như Lai, chẳng dám trái ngược Giáo Mệnh của Đức Thế Tôn. Nguyện xin Đức Thế Tôn gia bị cho con thời Con mới dám nhận!...”

Đức Phật nói hứa nhận. Thế nên, 4 Chúng, các Đại Bồ Tát Ma Ha Tát, tất cả chư Thiên, Phạm, Thích, 8 Bộ Long Thần, các Chúng trong Đại Hội thảy đều vui vẻ, hết thảy y theo sự chỉ dạy của Đức Thế Tôn, thọ nhận **Ngôn Giáo**, đời đương lai tu tập Bồ Đề, cùng nhau Nguyện được gặp Đại Thánh **Mạn Thù** dẫn dắt cho Ta: “Nguyện xin Đại Thánh **Mạn Thù Thất Lợi Bồ Tát**, kiếp kiếp mỗi khi sinh ra đều được gặp gỡ, giúp cho con, nhóm chúng thuộc 4 Bộ... làm bậc **Đạo Sư** chẳng xa lìa nhau, dần dần theo thứ tự tu học, chúng thành **Phật Quả**. Đương lai, nguyện được A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề”

Khi ấy, Đại Chúng thảy đều tin nhận, khen ngợi: “Đức Như Lai giúp cho chúng con, chỉ nhận **Mạn Thù** làm bậc lãnh đạo, Chúng hội chúng con sinh **Tâm Quý** sâu xa, ví dụ không thể so sánh được, chẳng thể so lường được. Nguyện xin Đức Như Lai gia bị cho chúng con”

_Lúc đó, Ở Đại Chúng này, các Bồ Tát Ma Ha Tát chẳng dám trái ngược với sự chỉ bày của Đức Thế Tôn: “Đại Hội chúng con, tất cả Bồ Tát, tất cả Thanh Văn, tất cả 8 Bộ Long Thần, các Chúng, tất cả Đệ Tử của 4 Bộ, kẻ trai lành, người nữ thiện... tin tưởng vững chắc nơi **Kinh** này

_Đức Phật nói: “Nếu có người phát Tâm Bồ Tát, chí thành viết chép **Kinh** này, thọ trì, đọc tụng thờ đời hiện tại này đắc được thông minh, Trí sắc bén, Biện Tài không có trở ngại, Phước Đức tăng thịnh, Trí Tuệ như biển, việc mong cầu đều vừa Ý, thảy đều viên mãn. Tại sao thế? Vì **Thánh Trí của chư Phật** gia bị lợi ích cho Hành Giả, liền hay tinh tiến, tu **Mạn Thù Thất Lợi Thiên Tý Thiên Bát Đại Giáo Vương Bí Mật Kinh** do Đức Như Lai đã nói, chí thành tu học **Thánh Hạnh Thánh Trí Tam Mật Bí Khế Kim Cương Bồ Đề Tam Ma Địa Thánh Tính Pháp Giáo**, siêu thắng mau thành, vượt qua A tăng kỳ Căng Già Sa vi trần số Kiếp, hướng về phía trước thành Phật, mau chứng **Vô Thượng Chính Đẳng Bồ Đề**. Thế nên Bồ Tát tinh tiến tu hành **Như Lai**, quán chiếu sự lặng yên của **Tính**, thành tựu Công Đức vô lậu của Kim Cương, Phước ấy rất nhiều chẳng thể tính nói. Hoặc Thầy tính toán, Đệ Tử của Thầy

tính toán vẫn chẳng thể tính đếm đo lường được, là nơi mà toán số, ví dụ chẳng thể theo kịp. Chỉ có Đức Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác mới có thể biết hết”

_Bấy giờ, ở **Đại Đạo Trường Hội** này có tất cả chư Phật nhiều như số bụi nhỏ trong Thế Giới của cõi Phật ở ngàn trăm ức **Tam Thiên Đại Thiên**, tất cả các Đại Bồ Tát Ma Ha Tát, tất cả Thanh Văn Duyên Giác, tất cả Đại Phạm, chư Thiên, **Tứ Thiên Bát Định Lục Dục Thiên Đế**, Tam Thập Tam Thiên, 4 Đại Thiên Vương, 4 Thánh Chuyển Luân, các Rồng Quỷ Thần, chúng Dạ Xoa của 28 Bộ, tất cả các 4 Thiên Hạ, Diêm Phù Đề, nước lớn, nước nhỏ, nhóm **Túc Tán Đại Tiêu Vương** (*vua của các nước lớn, nước nhỏ*), Đệ Tử của 4 Bộ, Tỳ Khuru, Tỳ Khuru Ni, Ưu Bà Tắc, Ưu Bà Di, kẻ trai lành, người nữ thiện... phát sợ hãi xấu hổ sâu xa, quý ngưỡng Đức Như Lai diễn nói Diệu Pháp, khen “**Chưa từng có!**”, thấy đều vui vẻ, tin nhận phụng hành. Đương lai, hết thấy được thành Phật, mau vượt qua bờ bên kia, chứng thành **A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề** (Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác)

KINH ĐẠI THỪA DU GIÀ KIM CƯƠNG TÍNH HẢI
MẠN THÙ THẤT LỢI THIÊN TÝ THIÊN BÁT ĐẠI GIÁO VƯƠNG
QUYỂN THỨ MƯỜI (Hết)

Dịch xong một Bộ gồm 10 Quyển vào ngày 30/04/2017